

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

zdravíme vás na začátku podzimu – u nás ve znamení začátku školního roku, v Keni ve znamení posledního termu a konce školního roku. Většina příspěvků se tedy opět dotýká programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku. Ale samozřejmě nejen jeho. Přinášíme také dvě milé zprávy od vás – adoptivních rodičů, sponzorů a spolupracovníků. Velmi si vážíme každé pomoci a iniciativy. Velké poděkování patří i našim dobrovolníkům, kteří nabízejí našemu sdružení nenahraditelnou podporu. Pokud uvažujete o pomoci neziskovému sektoru, srdečně zveme na další podzimní kurz pro dobrovolníky. Detailní informace budou brzy na našich stránkách.

Přejeme všem krásné podzimní dny.

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová - simona.hertusova@adopceafrika.cz

Klub přátel adopce pomohl prvním dětem v Keni

Klub přátel adopce pomohl prvním dětem v Keni, a tak vám přinášíme detailní informace k poskytnuté pomoci. Děkujeme především dobrovolníkům z Kutné Hory za zorganizování benefičního koncertu, který Klub přátel velmi podpořil.

Na fondu Klubu přátel Adopce bylo do konce srpna nashromážděno 15 400 CZK. Tato částka vystačila na úhradu jednoho trimestru pro 6 dětí (čerpáno bylo tedy celkem 14 400 CZK a 1 000 CZK na fondu Klubu přátel zůstává do dalšího období).

Vybrány byly děti, které ztratily adoptivního rodiče a nemohly pokračovat ve zdárném ukončení svého studia. Dvě děti nyní v listopadu maturují a čtyři děti končí 8. třídu a dělají závěrečné zkoušky na základní škole.

Konkrétně si studium s Vaší pomocí ukončí: James Maraga (ID 40286), Michael Wahome Kinyva (ID 51700), Lilian Susan Njoki (ID 40189), Brian Mukwachi (ID 40569), Peter Kioko Mwethya (ID 40806) a Racheal Mumba (ID 41025).

Děkujeme za podporu a pomoc, **Centrum Narovinu.**

Pokud se chcete i Vy do programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku zapojit nebo jednorázově či nepravidelně přispívat na studium dětí v Keni, podívejte se na naše webové stránky a osudy dětí, které na své adoptivní rodiče stále čekají. Děkujeme.

<http://www.centrumnarovinu.cz/adopce/seznam-deti>

James Maraga

Michael Wahome

Lilian Susan Njoki

Brian Mukwachi

Peter Kioko

Racheal Mumba

Příběh Gideona

Studenta z programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku

Dobrý den. Jmenuji se Gideon Musyoki Stephen, jsem studentem bakalářského oboru stavebního inženýrství na Polytechnické Univerzitě v Mombase v Keni. Žiji v Mombase, ve čtvrti Mkomani, v blízkosti mezinárodního výstaviště. Jsem nesmírně šťastný, že mohu své sny převést do reality. Od dětství jsem snil o tom, že se stanu profesionálním inženýrem. A to se mi nyní plní. Obecně mohu říct, že miluji vzdělávání.

Narodil jsem se v chudé šestičlenné rodině. Na svět jsem přišel jako druhý v pořadí. Mám dvě sestry a jednoho bratra. Chodil jsem do mateřské školy poblíž domova. Můj táta mě nemohl dát na

dobrou školu, která by mi poskytla dobré vzdělání. Po čtyřech letech studia se maminka dozvěděla o Humanistickém centru v Keni. Zaregistrovala mě a mou sestru v programu Adopce na dálku a děkuji Bohu, že jsme byli vybráni a bylo mi umožněno chodit do dobré školy.

Řekl bych, že mojí hlavní charakteristikou je pracovitost. Je to vlastnost, ke které mě maminka vedla již v dětství. Víím, že tvrdá práce se vyplatí a nic nepřichází na stříbrném podnose. Tvrdě jsem pracoval během celého svého studia. Můj učitel matematiky mi den co den říkával: „Pokud si myslíš, že jsi nejchytřejší, tak nejsi.“ V životě pro mě vždy byla důležitá konkurence. Miluji soutěžení, ne proto, že spolužáci respektují nejlepší studenty, ale proto, že to podporuje další zájem a maximální úsilí. V závěrečných národních zkouškách na základní škole jsem byl mezi nejlepšími. Byl jsem druhým nejlepším studentem, pouze jeden bod za tím nejlepším. Odtud jsem pokračoval na střední školu – Allidina Visram High School. Právě díky tvrdé práci jsem vynikal i tam a pokračoval až na univerzitu.

Stavby byly vždy mojí vášní. Mám rád inženýrství, proto chci být inženýrem. V budoucnosti chci být prospěšný společnosti a rozvíjet poslání Humanistického programu ve vzdělávání afrických dětí. Jsem rád, že mi bylo umožněno splnit si své sny. Oceňuji všechny zakladatele tohoto projektu a nejlepší, co jim mohu přát, je věčné požehnání.

Nedostupnost vzdělání je hlavní problém, který ovlivňuje mnoho rodin v Africe. Věřím, že se vzděláním můžeme bojovat proti chudobě, protože "Vzdělání je bohatství."

Díky mému současnému příteli a sponzorovi Liboru Procházkovi (i mému předchozímu adoptivnímu rodiči), jsem podporován téměř šest let. Rád bych se s ním setkal osobně a sdílel s ním svou vděčnost a štěstí. Děkuji jeho rodině a také všem sponzorům, kteří pomáhají dětem v tomto projektu. Děkuji Vám.

V neposlední řadě bych chtěl říct, že Afrika je požehnaná země, jejíž zdroje bohatství pocházejí ze surovin. Keňa je přírodou požehnaná země s jedinečnou kulturou, rozmanitými oblastmi s mnoha turisticky atraktivními místy. Národní parky, lovecké rezervace, přírodní divy a historické památky, to vše dohromady definuje její podstatu.

V Mombase jsou jemné písčité pláže a národní kultura, která dělá každý den opravdu fascinujícím. Najdete tam slavný Fort Jesus a mnoho dalšího, co byste měli vidět a zažít. Alespoň jednou si udělejte výlet, navštivte náš africký kontinent, navštivte drahocennou Keňu a osobně zažijte díla architektury i přírodu.

Vítejte v Africe. Vítejte v Keni...

Gideon

(Gideon Musyoki má v programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku ID 40480)

Dobrovolníci Centra Narovinu – Zapojte se i Vy!

Bez dobrovolníků by Centrum Narovinu nemohlo fungovat. Skvělou práci dělají především naši dobrovolní koordinátoři projektu „Adopce afrických dětí“, a to jak v České Republice a na Slovensku, tak v Keni. Jejich pomoci si velmi vážíme.

Pro zájemce o dobrovolnictví pravidelně organizujeme semináře. Toho jarního se zúčastnilo celkem 18 lidí a sedm z nich obohatili náš tým koordinátorů. Termín dalšího školení je plánován přibližně na listopad, pro přesný termín sledujte naše stránky www.centrumnarovinu.cz. Kurz povede Dana Feminová, zakladatelka a předsedkyně Centra Narovinu, která v té době bude zpět z monitorovací cesty v Keni a bude mít plno čerstvých novinek týkajících se našich projektů. Kromě toho se zájemci na semináři dozví, co obnáší práce na projektech rozvojové spolupráce, kdy je důraz kladen především na trvalou udržitelnost a aktivní přístup při práci s místními komunitami, citlivost ke kulturním odlišnostem a respektu k různosti. V neposlední řadě se také seznámí s prací koordinátora adopce a projekty rozvojové osvěty v českých školách. Účastníci se v případě zájmu budou moci po semináři aktivně zapojit do projektů Centra Narovinu v ČR.

Dobrovolníci nám také velmi pomáhají v kanceláři, když připravujeme dopisy od dětí k odeslání adoptivním rodičům a při zajištění informačních stánků na různých propagačních akcích. Někteří také akce sami pořádají.

Velkou pomocí pro nás je i formální a neformální propagace, tedy pokud se před svými známými či kolegy zmíníte o adopci na dálku, poskytnete nám Vaše internetové stránky či nám dáte tip na média či místní tisk, kde bychom mohli umístit náš spot či propagační materiály.

Zeptala jsme se dvou našich nových koordinátorů, co je vedlo k tomu přihlásit se na kurz pro dobrovolníky:

„Proč jsem se stala koordinátorkou adopce? Vlastně ani nevím - prostě to tak vyplynulo. Z touhy mít co nejvíce informací o životě v Keni a činnosti Centra Narovinu. Ze zvědavosti, co taková „práce“ obnáší, protože mám adoptovanou holčičku a napadlo mě, že pokud se víc zapojím, budu jí blíž. Z chuti spolupracovat s lidmi stejného smýšlení. Z potřeby dělat něco „lidštějšího“ než je moje povolání geodetky, kde převládají strohé výpočty, zákony a vyhlášky.

A tak jsem nějaký čas čekala, až se bude konat seminář pro nové dobrovolníky pro mě ve vhodném termínu. Stalo se tak letos v březnu. Po dva na sebe navazující večery jsem se společně s několika dalšími zájemci dozvěděla spoustu zajímavých informací, pobavila se při plnění nám zadaných úkolů a soutěží a seznámila se s fajn lidmi.

Od března jsem tedy koordinátorkou a nelituji. Zjistila jsem, že pročitat příběhy a poznámky dětí, které mám na starosti, mě baví víc, než se třeba dívat na televizi. Že komunikace s adoptivními rodiči je příjemná.

Počáteční obavy z toho, že něco opomenou nebo si nebudou vědět rady, se ukázaly zcela bezpředmětné, děvčata z Centra se vším ochotně poradí a pomůžou.“ Mirka Mrňáková

„Má-li někdo předsevzetí, že bude vykonávat bohulibou a záslužnou činnost, výběr je jednoznačný: zapojit se jako dobrovolník v rámci určité neziskové a dobročinné nevládní organizace.

Impuls pro moje rozhodnutí pracovat jako dobrovolný koordinátor v organizaci Centrum Narovinu byl fakt, že jsem měl adoptivní dceru v rámci projektu Adopce afrických dětí, tak jsem kývnul na výzvu této organizace mezi adoptivními rodiči o spolupráci v jejich různých projektech.

Jako dobrovolný koordinátor pomáhám zkompletovat došlou poštu od dětí z Keni, zprostředkovávám komunikaci mezi adoptivními rodiči a organizací, zúčastňuji se workshopů, které organizuje Centrum Narovinu, na kterých si koordinátoři vyměňují zkušenosti z praxe a ověřují své vědomosti spojené s prací koordinátora, dozvídají se nové informace o projektech a v neposlední řadě se mohou osobně blíže seznámit. Osobně považuji tyto workshopy za velmi prospěšné. Při komunikaci s adoptivními rodiči je důležité, aby tato komunikace byla korektní a vyjadřovala vděčnost za jejich podporu.

Činnost koordinátora mě baví, zpestřuje můj život důchodce a naplňuje mě dobrým pocitem z vykonávané prospěšné činnosti.“ Ljuben Nunev

Informace k semináři a zápis:
info@centrumnarovinu.cz, mobil: 732 203 196.

Lenka Čapková

Ostrov Naděje – komunitní centrum na Rusinga Island v Keni

Komunitní centrum na Rusinga Island se opět rozrostlo. Díky dostavbě nové budovy sirotčince jsme přijali nové děti, mnohé z nich však stále čekají na svého sponzora. Od ledna také nastoupí nové děti do první třídy mateřské školky.

Hlavní koordinátor projektu Joash Okongo se s námi podělil o aktuální informace:

Sirotčinec

I když děti ze sirotčince mají dobré prostředí k začlenění do nového kolektivu, některé situace nejsou vůbec jednoduché. Přicházejí k nám totiž i děti z ulice, které užívají drogy nebo ztratily ty nejbližší a v sirotčinci startují nový začátek života a vzdělání. Dětem poskytujeme také psychosociální podporu a snažíme se, aby jejich začlenění bylo co nejrychlejší a nejradostnější.

Během prázdnin chceme, aby se děti vrátily do svých rodin nebo k příbuzným. Máme děti z různých etnik a proto nechceme, aby ztratily své tradice. Na děti budeme o prázdninách zároveň dohlížet, abychom věděli, jak se jim daří, jak jí, kde spí, jestli mají zdravotní péči atd.

Celý náš tým je velmi šťastný, když vidí, jak se děti ze sirotčince osamostatňují, jak plní své aktivity, jak se chovají, jak se socializují a jak pracují ve škole. Přejeme jim, aby se v budoucnu staly dobrými občany.

Vzdělání

Děti nám rostou a postupně se ze školky propracovávají až k ukončení základní školy. První děti budou končit základní školu již letos. Poté se budou hlásit na střední školy. Všichni doufáme, že po zdárném složení zkoušky K.C.P.E (závěrečná zkouška základní školy) se děti dostanou na dobré střední školy.

Ve škole se snažíme rozvíjet metody nenásilné výchovy, a tak jsme zařadili více aktivit do vzdělávacího plánu. Zařazujeme hodně sportovních aktivit, v prvním školním termu je to

atletika, ve druhém míčové hry. Náš školní tým je velmi silný a úspěšný. Přicházejí k nám děti s velmi slabým prospěchem, příkladem je Riziki (ID 50217). Toto dítě k nám přišlo v 7. třídě, nebylo schopné komunikovat v angličtině a těžce dosáhlo na

150 bodů z 500. Tak se bála učitelů, že nebyla schopna říct o svých problémech ani ve svém rodném jazyce. Dnes je z ní průměrná školačka, patří mezi ty otevřenější děti v naší škole, je naší nejlepší atletkou, fotbalistkou a hráčkou míčových her.

Akademický výkon naší školy je velmi dobrý v porovnání s ostatními školami na Rusinga Island. V hodnocení jsme na druhém místě po škole St. Michael, ve které se ale platí velmi vysoké školní poplatky.

Ve školce je momentálně 98 dětí ve třech třídách a velmi si užívají učení ve své nové budově. Po dopoledním vyučování následuje oběd, po kterém děti hodinu odpočívají. Odpoledne mají individuální program ve svých třídách včetně zpěvu, reci-

tace a her. Děti přicházejí z domovů velmi brzy ráno a zpět se vracejí velmi pozdě, protože jsou ve školce rády.

Program Adopce na dálku nám velmi zpříjemňuje vyučování, děti velmi motivují všechny věci z programu, kdy vědí, že dostanou novou uniformu, boty, úbor na tělocvik a vánoční oblečení nebo jídlo. Všechny tyto věci, které děti dostávají, pomáhají nejen adoptovaným dětem, ale také rodičům a opatrovníkům dětí.

Stravování

Obědy dostávají všechny děti, která navštěvují školu a školku. Zabezpečit jídlo pro všechny děti tak není vůbec jednoduché. Stravování zatím není soběstačné, ale naše farma se postupně rozrůstá. Plodiny jako cassava (maniok), kukuřice, zelenina, cibule, rajčata a banány velmi přispívají do jídelníčku. Tento rok byly na Rusinga Island velké záplavy, úroda se nám zničila, a tak letos sklízíme jen cassavu, která obohacuje dětem snídaneň. Farma je nyní připravena k novému osázení. Znovu zasadíme zeleninu, cibuli a rajčata. Dalším obohacením jsou ryby z našich rybníčků, které mají děti pravidelně jednou až dvakrát týdně.

Na farmě pracují společně děti, personál, učitelé, rodiče i komunita z ostrova. Velmi nám pomohl projekt SlovakAid, díky kterému budujeme závlahový systém a můžeme tak farmu rozšířit.

Zdravotní středisko

Děti ze sirotčince a školy také využívají kliniku k pravidelným prohlídkám a ošetřením. Naštěstí se v poslední době neřešily žádné vážné problémy dětí, pouze klasická ošetření nebo nemoci.

Projekt Afrika nevšedníma očima Globální rozvojová výchova ve školách

Základní škola na Smetanově okruhu v Krnově si sama uspořádala africký den. Rádi bychom se s Vámi podělili o fotografie z akce a o zážitky několika dětí.

Tato škola je dobrým příkladem toho, jak by měl projekt Afrika nevšedníma očima pokračovat a být inspirací dětem i vyučujícím i bez naší osobní přítomnosti. Rádi za Vámi do škol jezdíme, ale z technických i finančních důvodů není možné být všude. Děkujeme, že náš plán „předání“ se začíná pomalu realizovat.

Všechny informace k workshopům, metodické listy, fotografie a videa jsou k dispozici na našich webových stránkách.

Více informací i pomoc se zorganizováním akce Vám poskytne: Simona Heřtusová, simona.hertusova@adopceafrica.cz, mobil 608 301 270

Výběr z prací dětí (zachována autentická forma slohu dětí):

„...Africký den se mi moc líbil. Nejvíce se mi líbilo stanoviště, kde jsme vyráběli hračky. Já jsem vyrobil autíčko. Autíčko se skládalo z Pet láhve, špejlí a 4 Pet víček. Líbilo se mi také stanoviště, kde jsme zpívali Jambo a Afrika černá. Africká pohádka byla taky bezva. Dostali jsme 4 razítka. Nejvíce se mi líbil kostým od Štěpána a od Šimona. Naše paní učitelka měla také nádherný kostým. Chtěl bych, aby se „Africký den“ opakoval, protože mě to strašně baví. Někdy pošlu africkým dětem nějaké psací potřeby a další školní pomůcky. Dohromady bylo 5 stanovišť. Každé stanoviště trvalo 1 hodinu. Z naší třídy byli všichni v kostýmu včetně paní učitelky. Kéž by byl „Africký den“ 9 hodin, to by bylo 9 stanovišť. O Africe jsem se dozvěděl docela dost. Včetně toho, že africká země je strašně chudá. Mají tam moc málo vody a hodně obyvatel, více než v Česku. Největší poušť v Africe je Sahara. Jestli se to bude konat i příští rok, tak se na to moc těším...“

Pavel z 3. A

„...Pracoval jsem v několika dílnách. V hudební dílně jsem zpívali Jambo a Afrika černá. V dílně na hračky jsem si udělal autíčko ze špejlí, vršků a krabičky a udělal jsem si dvě chraštítky z čočky, vršků a pásky. V dílně na masky jsem udělal masku, která měla modrou,

Novinky z Kauti

Děkujeme české organizaci Centrum Narovinu, všem dobrovolníkům a spolupracovníkům, kteří udělali komunitu v Kauti šťastnou. Máme čistou a chráněnou vodu. Používáním této nezávadné vody jsme redukovali hodně nemocí v oblasti. V zastoupení komunity děkuji za Vaši velkorysost, kterou dáváte do Kauti. Budte požehnáni hojností a pokračujte v pomáhání potřebným.

Děkuji mnohokrát.

Koordinátor projektu
Josephat King'oo

zelenou, červenou a zlatou barvu. Napadlo mě, že kdybych byl Afričan, tak bych s ní uctíval boha vody, země a slunce. U příběhu jsme si zazpívali a zahráli příběh, ve kterém jsme se na konci dozvěděli o jezeře čarodějů. V dokreslovací dílně jsme byli rozděleni do šesti skupin a dokreslovali jsme fotku. Já jsem měl ve skupině dokreslit paní u domu s prádlem. Nejvíce mě zaujala část s příběhem, protože byl zajímavý. Moc mě pak bavila dílna na hračky. Byl jsem hrozně rád, že jsem si zazpíval písničky. Úplně jsem se divil, jak žijí lidé v Africe, a je mi jich líto. Kež by měli aspoň čtvrtku z toho, co máme my. Rád bych se tam zajel někdy podívat, protože se mi to moc líbilo..." Dalibor ze 4. A

"...Včera jsme si vyzkoušeli, jak žijí děti v Africe. Včera jsme byli v 5 dílnách. První dílna byla u nás ve třídě. Vyprávěli jsme si africkou pohádku „Jezero čarodějů“. Druhá dílna byla v 3. B. Tam jsme malovali na velký papír. Měli jsme na papíře kousek fotografie a měli jsme ji dokreslit. Třetí dílna byla ve 4. A. Tam jsme zpívali dvě písničky. Mně se líbily obě dvě. Pak jsme šli do třídy naproti. Tam jsme vyráběli hračky tak, jak si je vyrábí africké děti. Já jsem vyrobila žirafu, ale mě se líbily všechny výrobky. A pak jsme šli do 5. A. Tam jsme vybarvovali naše masky. Já ji mám oranžovou s modrýma očima a se zelenými tvářemi. A to je vše. Teda mně se líbily všechny dílny, ale ze všech se mi nejvíce líbilo, jak jsme vyráběli ty hračky. Jo a ještě jsme měli různé převleky, mě se nejvíce líbila paní učitelka, ale jinak se mi líbili všichni. Chtěla bych si to zopakovat ještě jednou..." Leonka z 3. A

"... Pracoval jsem v několika dílnách. V hudební dílně jsem zpíval Jambo, Jambo, Bwana a Afrika černá. Tato dílna se mi líbila, protože byla veselá, srandovná a naučil jsem se nové písničky. A moc jsem se s kamarády bavil, byla to velice zábavná dílna. Myslím, že jsem pracoval průměrně. V další dílně jsme vyráběli hračky. Hodně se mi líbil nápad, že si můžu vyrobit vlastní masku. Já jsem si vyrobil autíčko z Pet lahve a špejlí, vršků a pomocí lepicí pásky. Tato dílna se mi líbila nejvíce. Poté byla dílna, kde jsme vymalovávali masky, kte-

rou jsme si vyrobili den před tím. Líbilo se mi, jak Afričané chápou barvy na maskách. Podle toho, co jsem slyšel, jsem měl masku vodního, ohnivého, slunečního boha. Já si myslím, že jsem pracoval moc pomalu, protože jsem masku nestihl vybarvit. Další dílna byla o africké pohádce „Jezero čarodějů“. Mé poučení z pohádky bylo: vždy, když ti někdo pomůže, není to úplně zadarmo. Poslední dílna byla o tom, že jsem dostali velký papír, a v jeho středu byla fotka, my jsme měli dodělat zbytek obrázku. Sice naše skupina měla nejlepší myšlenku, ale nestihli jsme práci dodělat. Nejvíce se mi líbila dílna, kde jsme vyráběli hračku..." Jirka ze 4. A

"...Včera jsem prožil zajímavé věci. Nejvíce se mi líbil zpěv, pohádka a vyrábění. Nikdy nezapomenu na pohádku a na vyrábění z plastů a na tu masku, co mi udělala mamka. Bylo to dobré, že jsme si přiblížili Afriku a povídali jsme si, jak se mají v Africe. A podívali jsme se, jak je velká Afrika a co v ní žije. A líbili se mi masky od Marka, Štěpánka, Leonky, Nikoly, Šimona, Vojty, Terky, Lucky, Denisy, Denise, Pavla, Natálie, Matěje, Káji. A povídali jsme si, co v Africe žije. A naučili jsme se novou písničku. A paní učitelka měla hezkou masku..." Samuel z 3. A

Běh pro Afriku

Děkujeme základní škole Mokrý za velkou pomoc a inspirativní akci, kterou zorganizovali před letními prázdninami pro Vincenta z Keni, aby mohl chodit do školy.

Dobrý den,

ozývám se Vám na začátku letních prázdnin (dříve jsem to nestihla) ze Základní školy Mokrý (okres Brno-venkov). Chtěli bychom se s Vámi podělit o krásný zážitek – pro mě jeden z nejkrásnějších v tomto školním roce – a sice z akce nazvané "Běh pro Afriku", kterou jsme zorganizovali za účelem získání financí pro našeho adoptovaného Vincenta. Předchozí roky jsme peníze získávali díky sběru papíru. Letos kolegyni napadlo, že zkusíme Vincentovi peníze "vyběhat". Sehnala tedy sponzory v místě naší školy, udělaly se plakáty a šlo se na věc.

Pro mě to byl krásný zážitek, jak určitě pochopíte z následujících řádků. Předpověď počasí byla toho dne velmi špatná a od rána až do 14 hodin jsme vážně uvažovaly o zrušení celé akce, nebo přesunutí na příští týden. Před začátkem akce (14 hodin) se strhla neuvěřitelná bouřka s obrovskými kroupami a my jsme narychlo museli všechno přenést zvenku dovnitř, přičemž spoustu věcí se zachránit nestihlo a museli jsme je nechat napospas dešti... S kolegyní jsme potom asi 10 minut stály a dívaly se na tu spoušť a vymýšlely plán, jak akci zrušit. Jenže najednou na hřiště vtrhla skupinka dětí v pláštěnkách nebo s deštníky... a prostě začaly běhat. V tu chvíli už jsme nic nemusely rozhodovat, jednoduše: "akce začala". Asi po půl hodině přišla ještě jedna přeháňka, ale hned poté vysvitlo sluníčko, které se udrželo až do konce akce v 17 hodin... Pro mě to bylo potvrzením, že když člověk má dobrý úmysl, tak nic není marné... Naopak i to, co se jeví jako překážka, se nakonec stane pomocí (díky bouři se krásně pročistil vzduch, nebyl prach a dobře se běhalo)...

O to jsme se s Vámi chtěli podělit, a také poděkovat za to, že díky Vaší organizaci můžeme podporovat dobrou věc a také se nechat inspirovat k vytváření všelijakých takovýchto akcí. Děti i rodiče to moc bavilo a myslím, že se vytvořila moc pěkná pohodová atmosféra, kdy rodiče měli čas si popovídat mezi sebou a děti zažít ve škole něco nestresujícího. Nutno také říci, že v době dnešní finanční krize se vybralo neuvěřitelných třicet tisíc Kč. A to jsme ještě rodičům museli posílat vzkaz, aby dali jen tolik, kolik můžou, protože děti byly motivované podat výkon, a tudíž vyběhaly mnohem víc koleček (a tedy i peněz), než kolik rodič (nebo obecně sponzor) původně předpokládal.

Závěrečná zpráva z akce:

Dne 22. května 2013 se na školním hřišti ZŠ Mokrý stalo něco nečekaného. Kolem druhé hodiny odpolední, uprostřed silné-

ho deště, pár minut po tom, co přestaly padat kroupy, se zde ocitlo několik odvážlivců, kteří se nenechali odradit počasím, a tak neformálně odstartovali tuto benefiční akci na podporu našeho adoptovaného Vincenta Opundy z Keni. Hřiště se poté postupně začalo plnit běžci, kterých se tu za celé tři hodiny trvání akce vystřídal celkem 156 a kteří uběhli celkem 3 871 kol, což je 774,2 km. Za každé odběhnuté kolo věnovala firma TASY částku 1 Kč. Pokud si běžec nadto sehnal vlastního sponzora, vyběhal o to víc peněz. Dodávku energie pro každého běžce sponzorovala Restaurace U Zbojníka a obec Mokrý-Horákov. Aparaturu na ozvučení akce zapůjčil Radek Meluzín a akci ozvučil parlamenták Ondra Meluzín.

Vincentovi je 12 let. Je nejmladší z osmi sourozenců. Adoptovaného ho máme již 5 let, obdrželi jsme od něj 15 dopisů a každý rok ho přes Centrum Narovinu podporujeme částkou 7 200 Kč.

A ještě pár čísel. Jeden okruh na školním hřišti měří 200 metrů. Celkem si přišlo zaběhat 156 běžců: 124 žáků naší školy, 15 příchozích předškoláků, 9 příchozích dospělých a 8 učitelů. 80 běžců mělo vlastního sponzora. Za symbolickou sumu 1 Kč od firmy TASY běhalo 44 žáků, učitelů a všichni příchozí. Nejvíce uběhl atlet z 6.A Honza Unger – 111 kol, což je 22,2 km. Více než sto kol uběhli další čtyři běžci. Zdeněk Novotný z 5.A, Tom Novotný ze 4.A, Bedřich Horný ze 4.A a Klárka Horná ze 3.B. Nad 50 kol uběhlo dalších 21 běžců. Generální sponzor firma TASY věnovala 5 000 Kč a sponzor běžkyně Klárky Ženožičkové ze 6.A firma SEMO přispěl 4 000 Kč. Celkem jsme touto akcí díky štědrosti sponzorů získali 32 166 Kč.

Běh pro Afriku se navzdory počasí skutečně vydařil. Moc děkujeme všem, kteří tuto akci podpořili – běžcům, organizátorům a sponzorům.

Přeji Vám krásné léto.

Martina Fránková